

Vedtak i Transportklagenemnda - Fly

Sammendrag

Krav om erstatning grunnet forsinkelse og kansellering.

Dato

27.04.2012

Saksnummer

462/11F

Tjenesteyter

Lufthansa German Airlines

Krav om erstatning grunnet forsinkelse og kansellering.

Klager har i det vesentlige anført:

Klager skulle reise fra Firenze til Stavanger via Frankfurt 12. juli 2011. LH311 fra Firenze til Frankfurt var forsinket slik at klager mistet sin videreforbindelse med LH876 (SK3608) som skulle gå kl. 16:15. Klager ble booket om til senere avgang samme kveld kl. 21:55 med LH878, men dette flyet ble kansellert rundt midnatt.

Klager ble deretter booket om til fly neste dag kl. 11:30 med LH874.

Klager mener årsaken til forsinkelsen ikke går under Force Majeure, og krever erstattet tapt arbeidsfortjeneste for til sammen 4 260 kroner.

Lufthansa har i det vesentlige anført:

LH311 ble forsinket som følge av sykdom og at maksimum tillatt arbeidstid for crewet var oversteget. Lufthansa har alltid et crew på beredskap for slike situasjoner, men det tar likevel noe tid å klargjøre det nye mannskapet.

I henhold til EU forordning 261/2004 er ikke flyselskapene forpliktet til utbetaling av kompensasjon når hendelsen var utenfor deres kontroll.

Lufthansa ønsker å refundere eventuelle utgifter til mat og drikke i ventetiden, men kan dessverre ikke imøtekomme klagers krav utover dette.

Nemnda bemerker:

Nemnda legger på bakgrunn av de foreliggende opplysninger til grunn at klagerne ankom Stavanger over 19 timer forsinket.

Nemnda er delt i sitt syn på passasjerenes rettigheter ved lengre forsinkelser.

Nemndas flertall, lederen og forbrukernes representanter, er av den oppfatning at forsinkelse som medfører at passasjerene kommer frem til det endelige

bestemmelsesstedet tre timer eller mer etter det planlagte ankomsttidspunktet gir rett til erstatning med mindre flyselskapet godtgjør at forsinkelsen skyldes ekstraordinære omstendigheter som ikke kunne vært unngått selv om alle rimelige tiltak var truffet. Flertallet viser til EU forordning 261/2004 artikkel 6 jf artikkel 7, jf artikkel 5, jf EU domstolens avgjørelse i sak Sturgeon-Condor av 19. november 2009 (C-402/07). Flertallet er kjent med at enkelte flyselskap bestrider dommen, og at EU domstolen er bedt om å ta stilling til spørsmålet på nytt. Dommens konklusjon er imidlertid klar, og flertallet legger til grunn at dommen gir uttrykk for gjeldende rett.

Nemndas mindretall, flyselskapenes representanter, er av en annen oppfatning. EC261/04 (EU forordning 261/2004) ikke gir noen anvisning på utbetaling av en pengekompensasjon ved forsinkelse. Tilblivelse av «Sturgeon» dommen er uklar i forhold til flere rettsprinsipper bla. ved at domstolen tok stilling til spørsmålet om hvorvidt forsinkelse utløser rett til kompensasjon. Dette var et spørsmål som ikke var stilt i Sturgeon saken. Domstolen har også angitt en tidsgrense på at tre timer forsinkelse utløser rett til kompensasjon, en tidsramme hvor opprinnelsen er ukjent og som ikke samsvarer med noen andre artikler i forordningen.

At passasjerer ikke har krav på kompensasjon ved forsinkelse følger av forarbeidene til EU261/04 (EU forordning 261/2004) - det ble vurdert men avvist, og videre slått fast i dom av ECJ Grand Chamber i «IATA». Artikkel 6 i forordningen gir klare og presise anvisninger på rettigheter ved forsinkelse. I motsetning til innstilling som er beskrevet i artikkel 5, og nektet ombordstigning (artikkel 4) gir ikke forsinkelse i artikkel 6 noen anvisning på kompensasjon, med rette, da det er i strid med Montreal konvensjonens artikkel 29.

Forsinkelse gir ikke rett til standarderstatning etter EC 261/04 (EU forordning 261/2004) slik forordningen er utformet, tiltenkt, og støttet av «ECJ Grand Chamber», og i tilfelle Sturgeon dommen er gyldig, er det stilt spørsmål om gyldigheten av artikkel 5-7 i forordningen. Flere domstoler har stilt spørsmål til EU domstolen om gyldigheten av Sturgeon dommen i forhold til artikkel 5-7. Dette gjelder bla. en britisk domstol. Inntil EU-domstolen har kommet med tilsvar, anser mindretallet Sturgeon- dommen som uavklart. Etter mindretallets oppfatning gir følgelig ikke forsinkelse rett til kompensasjon etter EU forordningen.

Lufthansa har imidlertid ikke påberopt seg fritak for erstatningsplikten på overnevnte grunnlag, mindretallet følger derfor flertallets videre vurdering av saken.

Lufthansa har anført at forsinkelsen skyldtes mannskapsmangel som følge av sykdom m.v. Anførselen er underbygget med utskrift fra log. Det er en rekke enkeltstående hendelser som skal ha ført til forsinkelsen i dette tilfellet.

Nemnda finner etter en samlet vurdering av de foreliggende opplysninger ikke godtgjort at forsinkelsen skyldes en ekstraordinær omstendighet eller en rekke slike, som ikke kunne vært unngått selv om alle rimelige tiltak var truffet. Klagerne har følgelig rett til en standarderstatning på 400 euro per person.

Vedtak:

Transportklagenemnda-fly anbefaler at klagerne gis en erstatning på 400 euro per person. Vedtaket var enstemmig.

Nemnda hadde slik sammensetning ved behandling av saken:

Lagdommer Einar Kaspersen, formann

Elise Korsvik, Forbrukerrådet

Sverre Åril, Forbrukerombudet

Gøril Volden Berg, Widerøes Flyveselskap AS

Olav Grøttland, SAS

Nemndas representanter

Lagdommer Einar Kaspersen, formann, Elise Korsvik, Forbrukerrådet, Sverre Åril, Forbrukerombudet, Gøril Volden Berg, Widerøes Flyveselskap AS, Olav Grøttland, SAS.

De publiserte nemndsavgjørelsene er bearbeidet av stiftelsen Lovdata, som innehar rettighetene til dokumentene. Utnyttelse av nemndsavgjørelsene til forlagsvirksomhet, distribusjon, drift av søkbare databaser eller opplæringsvirksomhet krever særskilt avtale med Lovdata. Lovdata avgjør i tilfelle hva som faller inn under nevnte kategorier.